

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szajlai Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Árgyelánné dr. Fejes Magdolna jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Közép-Magyarországi Regionális Parancsnoksága alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 8.K.35.842/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. június 1-jén kelt 8.K.35.842/2006/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 8.K.35.842/2006/4. számú ítéletét a kereseti illetékre vonatkozó rendelkezés tekintetében hatályon kívül helyezi, és a felperes által - külön felhívásra - az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 150.500 /azaz százötvenezer-ötszáz/ forintban állapítja meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 /azaz ötvenezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 150.500 /azaz százötvenezer-ötszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. február és 2002. január hónap közötti időszakban 5 darab használt hűtős pótkocsi és 2 darab használt áruszállító ponyvás félpótkocsi részleges vámmentességgel történő ideiglenes behozatalban való vámkezelését kérte. A vámhivatal a vámkezeléseket a kérelmekkel egyezően elvégezte, a visszaviteli határidőket a felperes indítványára többször meghosszabbította. A felperes a vámáruk vámjogi sorsának végleges rendezése céljából valamennyi fél/pótkocsi belföldi forgalom számára történő vámkezelését 2004. január 26. napján indítványozta.

A felperes mindkét /ideiglenes behozatal, belföldi forgalom számára történő/ vámkezelés során kiállított Egységes Vámárunyilatkozat /a továbbiakban: EV/ 31. rovatában, amelyben a környezetvédelmi termékdíj /a továbbiakban: termékdíj/ számításának alapjául szolgáló gumiabroncsot jelölte meg, a használt gumiabroncs kódját

/2220/ tüntette fel. A vámhatóság e kód alapján használt gumiabroncsok után számolta ki a termékdíjat.

Az 5. számú Vámhivatal 2004. március 2-án valamennyi belföldi forgalom számára történő vámkezelést a felperes kérelmének megfelelően végezte el.

A fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatokat megsemmisítette, az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította. A megismételt eljárásban a Buda-Térségi Fővámhivatal elsőfokú határozatait az alperes felügyeleti intézkedés keretében megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot ismételten új eljárás lefolytatására kötelezte.

A 17. számú Fővámhivatal /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a megismételt eljárásban meghozott határozataival a felperest termékdíj és általános forgalmi adó megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú hatóság a felperes által megjelölt kóddal /használt gumiabroncskód/ és súllyal /javításokat megelőző első bejegyzés/ állapított meg a környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. évi LVI. törvény /a továbbiakban: Kvd.tv./ 4.§-ának /1/ bekezdés a/ pontja, 1. számú melléklete, továbbá a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény /a továbbiakban: Vtv./ 78/C.§-ának /2/ bekezdése, és az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 3.§-ának d/ pontja, 21.§-ának a/ pontja alapján a felperes terhére összesen 1.564.000 Ft termékdíjat és 10.451.150 Ft általános forgalmi adót.

Az elsőfokú hatóság hét határozatát a fellebbezés folytán eljáró alperes szintén hét /5796/7-2006., 5796/8-2006., 5796/9-2006., 5796/10-2006., 5796/11-2006., 5796-12/2006. 5796/13-2006. számú/ másodfokú határozattal helybenhagyta.

A felperes keresetében az első-és másodfokú határozatok hatályon kívül helyezését, és a vitatott termékdíj és áfa különbözetek visszatérítését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezve a felperest 720.900 Ft kereseti illeték és 100.000 Ft perköltség megfizetésére. Indokolásában többek között megállapította, mivel a felperes minden EV-n a használt gumiabroncs kódját tüntette fel, a vámhatóság e meghatározást helytállóan fogadta el, és így használt súllyal jogszerűen számolt.

A felperes az ideiglenes behozatalkor vámkezelt vámáru vámjogi sorsát a belföldi forgalom számára történő vámkezeléssel rendezte, így termékdíj fizetési kötelezettsége a Kvd.tv. 4.§-ának /1/ bekezdés a/ pontján és nem a b/ pontján alapult.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A Pp. 24.§-ára hivatkozással vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított pertárgyértéket, és a bírósági eljárási illeték mértékét. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Kvd.tv. 4.§-ának /1/ bekezdés a/ és b/ pontjait, a Vtv. 78/C.§-ának /2/ bekezdését, a Ket. 114.§-ának /3/ bekezdését, a termékdíj vonatkozásában fenntartotta és lényegében megismételte a keresetében foglaltakat.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a pertárgyérték vonatkozásában alapos, egyebekben nem alapos.

A felek között nem volt vitatott, hogy a termékdíj a Vtv. 1.§-ának 21. pontja alapján a vámteher része, továbbá, hogy a gumiabroncs a Kvd.tv. 2.§-ának /3/ bekezdése alapján termékdíjköteles termék.

A Vtv. 78/C.§-ának /2/ bekezdése szerint, ha az ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáru a belföldi forgalom számára vámkezelik, a vámteher megállapításakor a vámárúnak az ideiglenes behozatal céljából benyújtott árunyilatkozat elfogadásának napján fennálló jellemzőit /jellegét, vámértékét és mennyiségét/ kell alapul venni. E jogszabályhely tehát a vámárúnak a belföldi forgalom számára történő vámkezelés során a vámteher megállapításakor kötelezően értékelendő jellemzőit határozta meg, egyrészt azt, hogy mely időpontban fennálló, másrészt, hogy milyen jellemzőket kell a vámhatóságnak alapul vennie.

A felperes ideiglenes behozatalban vámkezeltette vámáruit, majd kérte azok belföldi forgalom számára történő vámkezelését, ezért kérelmére a Vtv. 78/C.§-ának /2/ bekezdését alkalmazni kell. A vámteher megállapításakor a felperes ideiglenes behozatalban vámkezelt vámáruinak a belföldi forgalom számára történő vámkezelése során a vámhatóság a törvény kötelező rendelkezése alapján az ideiglenes behozatal céljából benyújtott árunyilatkozat elfogadásának napján fennálló jellemzőit volt köteles alapul venni. A gumi felhasználása a vámteher megállapítása során nem vizsgálendő.

A vámáru jellemzői közé tartozik annak új, avagy használt állapota, amely jellemző meghatározása a gumiabroncs vonatkozásában azért is szükséges, mert a Kvd.tv. 1. számú melléklete alapján az új és a használt gumiabroncsnak eltérőek a termékdíjtételei. A felperes az

EV-okban önmaga jelölte meg, hogy a behozott gépjárművek gumiabroncsai használtak, továbbá a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettsége ellenére semmilyen módon nem igazolta, hogy a gumiabroncsok nem az általa meghatározott állapotúak /azaz használtak/ voltak, ezért az új gumiabroncsokra vonatkozó előadása bizonyítatlan állítás maradt.

A Kvd.tv 4.§-ának /1/ bekezdése szerint a behozott termékdíjköteles termék esetén a termékdíj-fizetési kötelezettség
a/ a termékdíjköteles termék belföldi forgalom számára történő vámkezelése céljából benyújtott árnyilatkozat elfogadásának napján,
b/ minden egyéb behozatali jellegű vámeljárást esetén a termékdíjköteles termék felhasználásának napján keletkezik.

A Kvd.tv. 4.§-ának /1/ bekezdés a/ és b/ pontja a behozott termékdíjköteles termék esetén a termékdíj fizetési kötelezettség keletkezésének időpontját határozza meg, és nem rendelkezik a vámteher /Vtv. 78/C.§-ának /2/ bekezdésében szabályozott/ megállapításáról. A felperes ezért a termékdíj mértékét a Kvd.tv. 4.§-ának /1/ bekezdése b/ pontjára hivatkozással alaptalanul vitatta. Helytálló továbbá az elsőfokú bíróság azon megállapítása is, hogy a felperes termékdíj fizetésének időpontját - a belföldi forgalom számára történő vámkezelési kérelme alapján - a Kvd.tv. 4.§-ának /1/ bekezdése a/ pontja rendezi.

A Ket. 114.§-ának /3/ bekezdése alapján a döntést a hatósági nyilvántartásba, illetve a hatósági igazolványba felvett téves bejegyzés, valamint az állampolgársági bizonyítvány ténymegállapítása kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene. A közigazgatási eljárás során a vámhatóság határozatát nem módosította, nem vonta vissza, ezért a meg nem valósított eljárási cselekmény jóhiszeműen szerzett jogot sem sérthet.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a per főtárgya /termékdíj/ vonatkozásában a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 75.§-ának /1/ bekezdése alapján a bírósági eljárás illetéke része a perköltségnek. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-ának /1/ bekezdése értelmében a polgári peres eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. A Pp. 24.§-ának /1/ bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó. A felperes elismerte, hogy a gumiabroncs után termékdíjat kell fizetnie, és a saját jogértelmezése alapján /az ideiglenes behozatalkori új gumiabroncs után/ számolt díjmértéket keresettel nem támadta. A

vámhatóság által megállapított, különbözetként jelentkező termékdíjat vitatta, az 5796/8-2006. és 5796/7-2006. számú alperesi határozatokban megállapított és a megelőző határozatokban kiszabott áfa összegeknek a különbözeteivel együtt. Az elsőfokú bíróság így termékdíj és áfa teljes összegét tévesen minősítette a pertárgy értékének.

A Legfelsőbb Bíróság ezért a Pp. 275.§-ának /4/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti illetékre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és a felperes által - külön felhívásra - az államnak fizetendő kereseti illeték összegét a keresetével érvényesített mértékű pertárgyérték /2.509.092 Ft/ alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. szeptember 18.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró